

Arrest

nr. 114 016 van 20 november 2013
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 oktober 2013.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat zij niet aannemelijk maakt niet te kunnen beschikken over de bescherming van haar land van herkomst.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna : vreemdelingenwet) kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de objectieve informatie van de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier (SRB "Albanië - Beschermingsmogelijkheden", last updated 09/01/2012) blijkt dat de overheidsinstellingen in Albanië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Uit voormelde informatie blijkt immers dat er in Albanië verschillende stappen zijn ondernomen door de overheid, waarbij meer aandacht wordt besteed aan huiselijk geweld. Het blijkt dus dat de Albanese autoriteiten wel degelijk optreden in geval van problemen en meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld. Deze informatie is gebaseerd op verklaringen van verschillende onafhankelijke en objectieve bronnen ter plaatse, waaronder mensenrechtenorganisaties als Amnesty International, INSEC, SAFHR, INHURED en contactpersonen bij de Britse en Duitse diplomatieke posten, zodat de meer algemene documentatie van verzoekster gevoegd bij het verzoekschrift niet vermag afbreuk te doen aan de omstandige en meer gedetailleerde informatie waarop de bestreden beslissing is gestoeld. Bovendien weerlegt de door verzoekster bijgebrachte documentatie de op deze bronnen gefundeerde juistheid van de informatie van de commissaris-generaal niet en slaagt zij er aldus niet in aan te tonen dat deze gevolgtrekkingen onjuist zouden zijn. De verwijzingen van verzoekster in het verzoekschrift volstaan aldus niet om aan te tonen dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoekster meent te vrezen.

In de mate verzoekster in een aanvullende nota, aangetekend verstuurd op 26 september 2013, haar verzoekschrift aanvult met "bijkomende inlichtingen" dienen deze conform artikel 39/76, §2 van de vreemdelingenwet uit de debatten te worden geweerd. Deze inlichtingen betreffen immers elementen die reeds aan bod kwamen in het verzoekschrift zodat deze bezwaarlijk als nieuw kunnen worden bestempeld, inzonderheid de eerste drie bladzijden. Verzoekster brengt tevens stukken en een toelichting bij die betrekking hebben op de algemene situatie en huiselijk geweld die wel in aanmerking kunnen worden genomen vermits deze informatie veel recenter is dan de informatie waarop de verwerende partij steunt (UK Border Agency Operational Guidance Note, Albanië 2013 van mei 2013 (stuk 3) en US Department Albania Report on Human Right Practice 2012, gepubliceerd op 19 april 2013).

Met het louter citeren uit de voornoemde stukken slaagt verzoekster er niet in aan te tonen dat de actuele mogelijkheden om bescherming te verkrijgen vanwege de Albanese autoriteiten zoals gesteld door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet meer gelden.

Daarenboven wordt geen geloof gehecht aan de beweringen van verzoekster als zouden haar klachten op het politiecommissariaat nooit in overweging zijn genomen enerzijds en zij door de wijkagent werd aangerand als valstrik opgezet door haar echtgenoot anderzijds. Hoe dan ook, voor zover er toch enig geloof kan worden gehecht aan verzoeksters bewering als zou zij in plaats van hulp te krijgen, verkracht geweest zijn door de wijkagent, kan hieruit niet zonder meer besloten worden tot een gebrek aan medewerking vanwege het gehele Albanese politiekorps en/of de Albanese autoriteiten in zijn geheel, temeer verzoekster de problemen die zij op het politiecommissariaat kende en de aanranding van de wijkagent nergens heeft aangeklaagd, wat overigens niet betwist wordt in het verzoekschrift.

Bijgevolg is niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Daar waar verzoekster poneert te behoren tot de sociale groep van de Albanese vrouwen, wijst de Raad er volledigheidshalve op dat het behoren tot een bepaalde groep er niet automatisch op wijst dat de asielzoeker wordt vervolgd. De asielzoeker moet immers een gegronde vrees voor vervolging aantonen in de vluchtelingenrechtelijke zin. Bij gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging, zoals in casu gezien verzoekster de bescherming kan inroepen van de autoriteiten in haar land van herkomst, is het behoren tot een bepaalde sociale groep irrelevant.

Het aan het verzoekschrift toegevoegd arrest van de Raad van 30 juni 2010 betreft een individueel geval en heeft geen precedentwaarde. Elke asielaanvraag dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden.

Bijgevolg lijkt verzoekster niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië."

1.2. Op 10 oktober 2013 maakt de verzoekende partij aan de Raad haar verzoek tot horen over.

1.3. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 7 oktober 2013, betoogt verzoekende partij dat haar relaas met betrekking tot de vervolgingsproblemen wel wordt geloofd. Zij vervolgt dat de aan het verzoekschrift toegevoegde informatie objectieve informatie is waaruit niet kan worden afgeleid dat zij in veiligheid kan worden opgevangen. Zij wijst onder andere naar de preciaire toestand waarin de NGO's dienen te werken en de problematische organisatie binnen de politie. Zij vraagt dat haar dossier ten gronde wordt onderzocht gelet op haar subjectieve vrees voor vervolging en gebrek aan bescherming die het gevolg zijn van haar verkrachting door een politieagent.

1.4. Na verzoekende partij te hebben gehoord ter terechtzitting van 7 november 2013, is de Raad van oordeel dat onderhavig beroep niet via een louter schriftelijke procedure kan worden behandeld.

Het komt gepast voor de zaak naar de algemene rol te verwijzen, teneinde het beroep overeenkomstig de gewone procedure te behandelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS